

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enchiridion Theologiæ Pastoralis Et Doctrinæ Necessariæ Sacerdotibus Cœram Animarum administrantibus

Binsfeld, Peter

Avgvstæ Trevirorum, 1609

3. Cap. De Institutione, ministro, & numero sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40721

qua redditur apta ad sacramenta recipienda, & administranda. Character est indelebilis, vt Concil. Trident. tradit. & cap. Maiores, de Baptismo, & ratio conuincit. Quicquid enim corrumpitur, vel corrumpitur ad corruptionem subiecti, vel à contrario, Character non corrumpitur primo modo, quia anima, cui character inhæret est incorruptibilis: nec secundo modo, quia characteri nihil est contrarium. Hinc sequitur secundum fidem, quod sacramenta imprimantia characterem non reiterentur. Manet autem character post hanc vitam in beatis, vt sit ornamentum gloriæ: In damnatis, vt perpetua nota ignominie.

Quare character maneat post hanc vitam.

CAPVT III.

DE INSTITVTIONE, MINISTRO, & numero Sacramentorum.

OMNIA sacramenta nouæ legis, à Christo Domino Salvatore nostro sunt instituta. Concil. Trident. sess. 7. can. 1. Solus autem Deus est, gratiæ sacramentalis causa principalis. Ipse enim interius operatur, ad effectum sacramenti. Deus enim est qui iustificat, & alio in loco; gratiam & gloriam dabit Dominus.

De

De Ministro.

MINISTER in administratione sacramentorum, est instrumentalis causa gratiæ. Non enim operatur virtute propria, sed principalis agentis nempe Dei, & meritum Christi, cuius actionem deferens in animam, reddit illam, non sibi, sed Deo, mediante gratia similem. Hinc colligitur, quod gratia sacramentalis, quæ ex opere operato conferitur, per sanctiorem ministrum non augeatur, nec per malum diminuatur. Rectè enim August. dicit super Ioan. tract. 5. in illa verba Ioan. 1. Super quem videris spiritum, &c. Quid tibi facit malus minister, vbi bonus est dominus: & Apostolus. Non enim qui plantat, neq; qui rigat est aliquid, sed qui incrementum dat Deus, & de consecrat. d. 4. can. Baptismus, & can. inter bonos.

Conclusio est ergo de fide, quod minister in peccato mortali existens, modò omnia essentialia, quæ ad sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, seruauerit, conficiat & conferat sacramentum, Concil. Trident. loc. d. can. 12. & vide ad hanc veritatem multos canones 1. q. 1.

Prima difficultas, An minister existens in peccato mortali, peccet sacramenta administrando?

PRIMA Conclusio. Minister existens in
B 4 pec-

peccato mortali, si sacramenta administrat, mortaliter peccat: probatur i. q. i. can. omnia sacramenta obsunt indignè tractantibus, profunt tamen per eos dignè sumentibus: & ibidem can. per Esaiam. est communis DD. S. Thom. 3. p. q. 64. art. 6. Caiet. ibid. & scholasticorum in 4. d. 5. Nauarr. in manuali cap. 22. num. 3. & Petri à Soto de institutione sacerdotum lect. 3. Alia tamen est ratio in baptismo, si sacerdos in necessitate, in qua laicus potest baptizare, baptizet, tunc enim non peccaret, vt tradit S. Thom. in d. art. ad 3. quem alij alibi sequuntur; hoc autem peccatum refert S. Thom. ad irreuerentiam Dei, & contaminationem sacramentorum. Dicit etiam D. Dionysius cap. i. de Ecclesiastica Hierarchia. Malis non est fas tangere symbola, id est, sacramentalia signa.

Secunda Conclusio. Quamuis probabile sit Diaconum & Subdiaconum mortaliter peccare, si in mortali peccato cum solemnitate administrant, cantantes Euangelium, vel Epistolam: probabilius tamen est eos non peccare mortaliter, Dominic. à Soto in 4. d. 5. q. 5. art. 6. Ioseph. Angles in floribus Theologicarum quaestion. in 4. sent. q. vlt. de sacramentis in communi art. 5. Ratio, quia eorū ministeria non sunt sacramenta, sed sacramentalia, & quaedam actiones imperfectæ, & dispositiones ad Eucharistiam.

Tertia

Tertia conclusio. Concionator, si est publicus peccator, concionando mortaliter peccat, nisi verè pœniteat: Secus autem si sit occultus. Ratio, quia publicus peccator præbet scandalum, quæ ratio cessat in occulto, sic docet Sotus, & Iosephus Angles loc. cit.

Dices Quid dicitur faciet minister existens in peccato mortali, cui incumbit ex officio sacramenta administrare?

RESPONDEO. Minister si est in mortali, debet pœnitere de peccato, & elicere actum contritionis, vel attritionis, quo se probabiliter contritum existimet: Quod brevissimo tempore fieri potest. De hac materia S. Thom. in d. art. ad 3. Caiet. & alij citati, & latè Nauarr. de pœnit. d. 5. in summa Tertia Gloss. à num. 30.

Alia tamen est ratio, quando quis celebraturus est, aut communicaturus, tunc non sufficit quòd quis se contritum existimat, sed requiritur sacramentalis, & actualis confessio, si habeatur copia confessoris, vt infra cap. 6. de sacramento Eucharistiæ dicetur.

Secunda difficultas. An qui recipit sacramentum à ministro, quem scit in mortali existere, mortaliter peccet?

PRIMA *Conclusio.* In extrema necessitate licitum est à quocunque sacerdote, B 5 etiam

etiam malo accipere sacramenta ; Extrema autem necessitas est , in articulo mortis. In hac conclusione omnes conueniunt. Necessitas enim legem talem non admittit. Quia concurrentibus duobus præceptis incompatibilibus, illud magis obligat, cuius transgressio magis nocet. Magis autem nocet periculum salutis in necessitate, quàm transgressio præcepti, de non communicando cum peccatore, aut etiam excommunicato , suspenso, aut interdicto, &c.

Secunda Conclusio. Subditus potest à suo curato, etiam in peccato constituto sacramenta petere, & recipere, atque etiam inducere ad sacramentorum administrationem, quam diu toleratur ab Ecclesia, iusta existente causa. Nam qui utitur suo iure non peccat, & subditus habet ius petendi, neque etiam inducendo peccat, cum petat sibi debitum, quod potest curatus sine peccato reddere, si pœniteat.

Tertia conclusio. Nulla premente necessitate, inducere ad celebrandũ, aut administrandum sacramenta Sacerdotem, qui cognoscitur esse in statu peccati mortalis, peccatum est. Quia est cooperari peccato alterius.

DE NUMERO SACRAMENTORUM.

Quot

Quot sunt sacramenta nouæ lægis?

SEPTEM nec plura, nec pauciora. Baptif- *Sacramē-*
mus, Confirmatio, Euchariftia, Pœni- *ta nouæ læ-*
tentia, Extrema vnctio, Matrimonium, & Or- *gis sunt fe-*
do. Est de fide ex Concilij Florentino, & Tri- *ptem.*
dentino feff. 7. can. 1. & vniuerfali Ecclefie
traditione. Cauſa congrua ſeptenarij numeri
ponitur à S. Thoma 3. p. q. 56. art. 1. numerus
ſacramentorum contra hæreticos defenditur
atque oſtenditur à Roberto Bellarmino tom.
2. Controuerſ. lib. 2. à cap. 23.

Hæc ſeptem factamenta, non ſunt æqualis *Sacramen-*
dignitatis, ſed aliud alio dignius eſt, ex Con- *ta non ſunt*
cil. Trident. loc. cit. can. 3. Excellentiffimum *æqualis dig-*
eſt Euchariftia, quia in eo continetur Chri- *nitatis.*
ſtus: & alia omnia in Euchariftia cõſumman-
tur: Sunt autem hæc ſeptem factamenta
ad ſalutem humani generis neceſſaria, licet
non omnia ſingulis. Quæ de fide credenda
& tenenda, circa ſacramentorum doctrinam
in genere, videri poſſunt in Concil. Trident.
loco d.

CAPVT IV.

DE SACRAMENTO *Baptifmi.*

Quid